

lovforslaget her er budgetteret til knapt 6 Mill. Kr.

Med Hensyn til Afbetaling af Statsgælden stiller Forholdet mellem de to Aar sig saaledes, at medens Afbetalingerne i 1927—28 er opført med 14 605 000 Kr., maa Afbetalingerne i 1928—29 opføres med 29 708 000 Kr. Man vil se, at der her fremkommer en ganske overordentlig Forøgelse af Nettoafbetalingerne paa Statsgælden paa det Finanslovforslag, her fremlægges, fremfor Finansloven for 1927—28. Dette sidste Tal, nemlig Afbetaling til Beløb af 29 708 000 Kr., er dog i Virkeligheden langt fra saa gunstigt, som det ser ud til, thi af de 15 333 000 Kr., der er opført som Tilbagebetaling af den svenske Møntgæld i Henhold til Loven af 1924, er de 10 Mill. Kr. en ren Versurpost, idet der efterhaanden i Henhold til Loven er opsamlet en Møntfond til dette Beløb, som nu anvendes til Afbetaling af Nominalgælden 10 Mill. Kr., men dertil kommer saa, at de 5 333 000 Kr. er at betragte som en Kursgevinst, idet Gælden ved Laanets Stiftelse efter det daværende Kursforhold mellem dansk og svensk Mønt opførtes paa Status med 15 333 000 Kr., medens vi efter den nuværende Parikurs kan afskrive de 5 333 000 Kr. samtidig med, at vi betaler Nominalbeløbet, de 10 Mill. Kr., tilbage. Resultatet er imidlertid, at vi formindsker Statsgældens bogførte Beløb med disse 15 333 000 Kr. plus den ordinære Afbetaling, som paa dette Finanslovforslag er 14 375 000 Kr., i alt 29 708 000 Kr., medens vi kun forøger den med nominelt ca. 6,3 Mill. Kr.

Med Hensyn til Kassebeholdningens Stilling, som man maaske kunde nære nogen Frygt for efter det store Underskud paa § 26 — der er ganske vist et stort Overskud paa Driftsregnskabet, men paa § 26 er der dette Underskud paa 20 Mill. Kr. —, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg mener, at man paa denne Finanslov som paa alle tidligere vil kunne regne med en Forbedring af Regnskabet i Forhold til Budgettet. Jeg vil ikke paastaa, man kan regne med en lignende Forbedring som den, der er realiseret gennem Statsregnskabet for 1926—27 paa 11 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men man vil efter Erfaringer fra tidligere Aar altid kunne regne med en ikke ubetydelig Forbedring, navnlig da vi ikke mere har at imødesee paa Tillægsbevillingsloven den uhyre Udgift til Mund- og Klovesygens Bekæmpelse. Men foruden dette vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at Finansloven 1927—28 resulterer i en Overførelse af 5 146 000 Kr. til Kassebeholdningen, og dette Beløb maa jo ventes forøget, ja, mere end fordoblet,

derigennem, at efter de Beregninger, jeg har ladet foretage i Skattedepartementet, vil Indtægten for Finansaaret 1927—28 som Følge af den bedre Ligning end den, man regnede med, blive forøget alene paa Formue- og Indkomstskatten med, skal vi sige 6 $\frac{1}{2}$ à 6 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Dette Beløb maa altsaa lægges til Kassebeholdningen, hvis Forøgelse allerede var beregnet i 1927—28 til 5,1 Mill. Kr. Og dette maa jo nok kunne berettigede til at vente, at dette Underskud i det væsentlige vil udlignes ved Overførselen til Kassebeholdningen og ved Regnskabets Forbedring overfor Budgettet, hvortil saa yderligere kommer den Omstændighed, at Nettogælden er nedbragt saa betydeligt paa Finanslovforslaget for 1928—29.

Jeg vil derfor mene, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der kan undværes til Foretagelse af særlige Skattenedsættelser, vil kunne se bort fra § 26 og holde sig til det Overskud paa Driftsbudgettet, som jeg har nævnt, paa mellem 16 og 17 Millioner. Dog kan der ikke helt og holdent disponeres over disse 16—17 Mill. Kr., man maa selvfølgelig reservere et endog ganske betydeligt Beløb til Tillægsbevillingsloven, fordi jeg mener, at Tillægsbevillingsloven for 1928—29 vil blive særlig stor af sig selv, paa sædvanlig Maade, men fordi der f. Eks. kan blive Spørgsmaal om Optagelse af Laan til Ordning af Landmandsbanken, hvis Forrentning i hvert Fald delvis vil falde paa 1928—29. Derfor vil jeg mene, at man maa regne med et ganske betydeligt Beløb, som maa reserveres, et Beløb, som jeg vil kunne tænke mig anslaaet til ca. 7—8 Mill. Kr.

Men der er endnu et Forhold, som jeg i denne Henseende vil henlede Opmærksomheden paa, og som jeg allerede før berørte, nemlig at der i 1929—30 vil komme som Resultat af de allerede vedtagne Lové og Foranstaltninger en yderligere Besparelse paa 10 Mill. Kr. Det er ikke en Fugl paa Taget, men en i Haanden, dels disse 7 $\frac{1}{3}$ Million som Følge af Nedskæringslovene og dels de ca. 2 $\frac{2}{3}$ Million, som Rentetilskuddet til de kommunale Laan i Henhold til Loven af 1918 yderligere nedsættes med i det Finansaar. Det er ogsaa en Omstændighed, som maa tages med i Betragtning, naar man vil til at disponere over Aarets Overskud.

I øvrigt skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind paa dette Forhold. Jeg agter jo i Løbet af en nær Fremtid, forhaabentlig inden Novemberferien, at fremsætte Forslag om de Skattelempler, som jeg mener der er nogen Mulighed for